לכתחילה, the מגילה should be read in front of ten people. If there are not ten people, the מגילה is read even by an individual. The questions as to whether the ten people mentioned in the includes women or not. The משנה ברורה explains that the of ten is because of אנין of ten is because of פרטומי ניטא, thus women--who were part of the חנוכה a similar question on חנוכה regarding lighting in shul. A ברכה is said in this case only if there are ten people. A question is raised, as to what constitutes ten, people (including women) or men.

When נדחה falls out on שבת it is נדחה until Sunday. On it is מותר and drink יין, even for סעודת שלישית.

On יד and תענית. These to say a הספד or have a תענית. These things are אסור on both days for people in walled and unwalled cities.

It is קהילה עותר פורים, unless it is a קהילה that has been סימן ברכה not to work on פורים. A person will not see סימן ברכה from work done on רמ"א writes that today we have been work done on פורים. The אמינה that today we have been ont to do מלאכה on מלאכה. This does not include business or the opening of stores explains the משנה ברורה as that is מותר מותר what does משנה ברורה as that is מותר שלאכה. What does מלאכה? Haircutting, planting, cutting fingernails, any landscaping/improving the house etc.

A city in which there is a ספק as to whether it had a wall from the time of משנה ברורה (such as טבריא writes the משנה ברורה)

reads יד and יד and מגילה. Ercen ברכה said only on יד מגילה. The city also has a סעודה and מתנות לאביונים on both days. The ביאור הלכה משלוח מנות on both days. The משלוח מנות is only done on יד and משלוח מנות is only done on יוב העולם for the ענין of ענין is of presumably because the רוב ישראל and therefore we follow whatever רוב ישראל has the ame משלוח מנות לאביונים, קריאת מגילה and a מתנות לאביונים, קריאת מגילה and a ידין.